

VE VÍRECH OSUDU.

Román. — Anglicky napsala May Flemingová.

Človík zmizel a zavíel za sebe dveře.

Robert Hawksley vstal, odložil svou dýmku — dáma odhodila závoj, a otec a dcera stáli proti sobě.

Miléky pohliželi na sebe. Spatřila muže s tváří opálenou, ale krásnouho a ušlechtilojetřejším než byly všechni mužové, jež byla dosud znala — výjma jednoho.

On viděl mladou, vědkuplounu dámou, s jasnýma, safirovýma očima a tmaovatým vlásenem, s krásnými plnými rty a malou bradičkou.

Byla to nesmírná podoba nezimní; každý musil na první pohled poznat, že jsou přibuzní.

Uskokový čsměr se objevil kolem rtů plukovníka Hawksleyho — i šel vystřic, podávají ji obě ruce.

"Pavilino! Má dcero!"

"Otcé?"

Přítali ji k sobě a políbil její běsilé celo. Setkání bylo bez výkřiku, — používá se jich pouze na jeviště. V životě, cíti me-li hlučce, nedáváme své city na jevo výkřiky.

Posadila se na židli, kterou ji nabídli, dále od okna, a čekala, až promluví.

V obyčejných případech byla miss Lisleova horovornou, ale nyní se ji chvěly rty a srdeček její bylo přeplňeno, i nemohla promluvit ani slovo. On byl klidnější.

"Earlscourt tě odevzal můj list?"

Dalo jí to zrovna ránu, že ono jméno bylo první, jež splynulo z jeho rtů.

"Musila jsi být překvapena!"

"Velice a mile překvapena. Lituju pouze, že mi to neckl dávno."

"K čemu by to bylo prospělo?"

"K tomu, že by sir Vane Charteris nechal nikdy zavíetl mou matku do blázince. Byla bych ji dřívno nějakým způsobem osvobozena."

"Jak s tebou zacházel, Pavilino? Hrubě?"

Miss Lisleova vztýčila hrđavou hlavu.

"Neosmínil se! Nebyla bych směla hrubost od žádného potručka. Zkusil to pouze jednou, chtěje mne k němu přinutit, ale já jsem jeho záměr zmatila."

Jeji tvář se zamračila. Což neztrpěl onem zmatený záměr celý její život?

"To on učinil?" pravil její otec. "Nikdy jsi mně o tom něčeho nepsla, Pavilino."

"Ne," odpověděla s povzdechem; "k čemu by to bylo bývalo — ty bys mně nebyl mohl pomoc. Bojoval jsem sama a zvítězila."

"Chtěl patrně, abys se provdala za někoho, jež on pro tebe vyvolil — za někoho, kdo si tě chtěl vzít k vůli tvému jménu?"

"Přál si mne provdati za lorda Montalienu. Nevin, pro jakou příčinu. Lord Montalien, majíc patnáct tisíc liber šterlinků ročních důchodu, by si mne byl chtěl sotva vzít k vůli mému jménu."

"Lorda Montalienu! Jakže? Witova staršího bratra?"

"Pana Earlscourta staršího bratra."

Robert Hawksley se na ni podíval zkoumavě. Hrdá, bledá, jemná její tvář se zasmušila při vzpomínce za minulý ten čas.

"A ty nechtěla? Tys o něho nestála?"

"Ne. Nejenže jsem o něho nestála — já ho nenáviděla! Podevála jsem ho z nečestného skutku, spáchánoho na přítelky, kteří mne velice milovala — raději bych byla zemřela, než bych se byla provdala za něho."

Pozoroval ji neustále s významným úsměvem na své tváři.

"Ta nenávist se snad nevztahuje také na Vítu? Doufám, že ne, neboť ho miluji jako vlastního syna."

Jeji tvář se pokryla temným rozmrázencem.

"Nejdovednější tajni to musí dokažati. Nemžes, zjije se sirem Vanem pod jednou střechou, se dopátrati, kde ji skrývá?"

"Obávám se, že ne; a přece bych snad mohla," pravila Pavilina zamysleně. "Neustále jsem se ho vypítal, a také Maud, jeho vlastní dcera, by ji byla ráda naštívila, ale on odpovidal záporně. Pravil, že to není pohled pro mladé dívky. Jednou mi Maud sdělila v tajnosti, že myslí, že její matka jest kdesi v Cheshwicku zavřena, v jakémso soukromém náštavě. Jest to aspoň něco, dle čeho se může řídit."

"Byla jsi zajisté velice překvapena a i potěšena, když jsi ho všechno slyšela."

"O tom nemůže být žádné pochybnosti, že jsem byla velice překvapena, neboť jsem ho povídala za mrtvého. Nevin, že tato zpráva byla před mnoha měsíci oznamena v amerických listech, jež jsi mi poslal?"

"Nevedl jsem o tom. A ty jsi ho skutečně povídala za mrtvého až do té chvíle, kdy se

před tebou zjevil jako duch? Vít netušil, že jsi arcí podobrem ducha.

Ale vypadal tak, neboť byl po-kryt nesčetnými ranami, bojovav jako lev. Když ležel v nemocnici jako mrtvý, našel jsem tvoj podobiznu v medailonku, přivěšeném na jeho řetízku u hodinek, a seznal jsem, že tě zná a že jest krajancem."

Tenkrát ruměnec objevil se opět na tváři Paviliny.

"Moji blízkou!" pravila. "Jak k ní přišel? Já jsem mu jí nikdy nedala."

"Pravil mi tolik — že si jí zaplatil, chtěje mít památku na Anglii a na tebe ve svém vyhnanství. O, jak jest unatý, šlechetný! Zachránil jednou moj život s nebezpečím vlastního života."

"Vyprovážil mi to, otče!"

Jeji hlas zněl jemně, zachvával se — její tvář sklonila se na otcovo rameno — její srdečko bylo naplněno jakýmsi podivným, sladkým pocitem. A Robert Hawksley ji vyprovážal o jeho unatotnosti, šlechetnosti, o jeho duchu, o jeho bezohroženém životě, a jak šlechetně vypukl svůj minulý život.

"Muslim, že jeho největší zločiny byly nesmyslné pošetlosti jeho mládí. Vít Earlscourt jest ve dvou ušlechtilých. Nebyl schopen ani nejmenšího nešlechtlého činu. Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Skušeně — přemýšlela jsem dostačně o tom předem, bych si mohla utvářit nějaké minění. Člověk však nemůže rozhodovat o tak důležité otázce, a příkrouniti někomu okamžitě cenu krásy."

"Okamžitě" zvolala Maud s udivením. "Vždyť jste, Pavilino, znala Vít dál v Lincolnshire. Isem jista, že jste i věra na plese měli nějakou zajímavou rozmluvu! Soudím dle tvého vzezni, než jste odjeli domů. Pan Challis tvrdí, že lady Cliveová po celou noc se k němu velice roztomile chovala."

"Ano, máte pravdu," pokračoval po té pan Challis; "ženy se chovají k němu i tehdy roztomile, když spí s kvalitou. Zbližila jsem dostačně o tom předem, bych si mohla utvářit nějaké minění. Člověk však nemůže rozhodovat o tak důležité otázce, a příkrouniti někomu okamžitě cenu krásy."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Skušeně — přemýšlela jsem dostačně o tom předem, bych si mohla utvářit nějaké minění. Člověk však nemůže rozhodovat o tak důležité otázce, a příkrouniti někomu okamžitě cenu krásy."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

"Všechny ženy jíž zajímají. Věra lady Edita Cliveová a nyní vy, miss Charterisová... Nemohl ten hoch ztřásti, kde byl, a oženit se s nějakou severní Američankou? Zde jest miss Lisleova — uvidíme, co řekne. Miss Lisleova, zde dokazuje, že jest Earlscourt nejkrásnějším mužem v Londýně. Vás však jest nepopratelný..."

"Odmítl jíž zavítat do Cheshwicku, Pavilino?"

vati další udalosti. Můžes mne, Pavilino, častěji navštěvit. Cíti to snad působilo nějaké nepřijemnosti?"

"Navštívím té každodenně v tuto dobu, přeješli si. Jsem svou vlastní paní a mohu cíti, co sa-ma chci. A poněvadž jsem dvě hodiny, myslím, že bude lépe, vrá